

Sygn. akt II Cz 501/17

POSTANOWIENIE

K., dnia 20 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Mokras

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2017 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. K., T. S.

przeciwko K. L.

o wydanie

w przedmiocie zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 21 lipca 2017 r., sygn. akt I C 3432/16

postanawia:

- 1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zwolnić pozwaną K. L. od kosztów sądowych w części, tj. od obowiązku uiszczenia opłat sądowych powyżej kwoty 100,00 (sto) zł;**
- 2. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie.**

SSO Barbara Mokras

Sygn. akt II Cz 501/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Kaliszu oddalił wniosek pozwanej K. L. o całkowite zwolnienie od ponoszenia kosztów sądowych.

Zażalenie na powyższe orzeczenie złożyła pozwana, zaskarżając postanowienie w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez uwzględnienie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych w całości.

Skarżąca zarzuciła zaskarżonemu postanowieniu – w istocie - naruszenie przepisu art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych polegające na błędnym przyjęciu, iż pozwana jest w stanie ponieść koszty sądowe w całości bez uszczerbku dla swojego koniecznego utrzymania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Należy uznać za słuszny zarzut skarżącej, że osiągnany przez nią dochód z tytułu pobierania świadczenia emerytalnego w kwocie 1.400,81 zł nie wystarcza na uiszczenie kosztów sądowych, bez uszczerbku dla swojego koniecznego utrzymania, które na obecnym etapie postępowania konkretyzują się obowiązkiem uiszczenia opłaty od apelacji w kwocie 200,00 zł, nawet przy uwzględnieniu faktu, że pozwana nie ma nikogo na utrzymaniu, skoro pozwana prowadzi samodzielne gospodarstwo domowe, w konsekwencji czego zobowiązana jest do samodzielnego pokrywania wszystkich wydatków związanych z jego utrzymaniem.

W tym stanie rzeczy uiszczenie opłaty sądowej, nawet w niewielkiej - stosunkowo - kwocie 200,00 zł, stanowiłoby nadmierne obciążenie dla budżetu domowego pozwanej.

W ocenie Sądu Okręgowego nie można natomiast uznać, że pozwana nie dysponuje możliwością uiszczenia w toku tego postępowania opłaty od apelacji w pomniejszonej kwocie 100,00 zł.

Podkreślić należy, że instytucja zwolnienia od kosztów sądowych jest odstępstwem od zasady odpłatności wymiaru sprawiedliwości, co sprawia, iż zwolnienie od kosztów sądowych może nastąpić tylko w sytuacjach wyjątkowych, zasługujących na szczególne uwzględnienie, gdy poniesienie tych kosztów może narazić stronę na niemożność wyasygnowania środków pieniężnych na pokrycie wydatków zaspokajających najpotrzebniejsze potrzeby bytowe wnioskodawcy i członków jego rodziny.

Staość i wysokość dochodów pozwanej prowadzi do wniosku, że sytuacja ta nie zachodzi w realiach niniejszej sprawy.

Powyższe uzasadnia częściowe uwzględnienie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych na podstawie art. 101 § 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j. t. Dz. U. z 2016 r., poz. 623) i oddalenie wniosku

w pozostałym zakresie na podstawie art. 100 ust. 2 w zw. z art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Dlatego, na podstawie – odpowiednio - art. 386 § 1 k.p.c. oraz art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzeczono, jak w punkcie 1 i 2 sentencji.

SSO Barbara Mokras